

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 1) frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Hamis játék.

Pécs, 1896. augusztus hó 3

(* *) Minden tisztességes ember elítéli a könnyelmű játékost, aki felteszi egész vagyonát egy kártyára és megkockáztatja családjának jólétét és boldogságát; minden becsületes ember pedig megveti az erkölcstelen játékost, aki nyereszkedési vágyból, nem törődve azzal, vajjon koldusbotra juttatja-e és tönkreteszti játszó társát — hamis kártyákkal játszik.

És csudálatos, hogy a könnyelmű és erkölcstelen játékosok száma, dacára ennek nemcsak hogy nem kevesbedik, hanem napról-napra szaporodik, sőt mi több, a lebujszik, a kávéházak és a kaszinók félre- eső fulkéiből átplántálódik ez a nyavalya már a politikai életbe is, és vannak már politikusok, állam- és kormányférfiak is, akik könnyelműen eljátszják a nemzet vagyonát és nem riadnak vissza a hamis játéktól sem, csak hogy a saját hatalmi tőkéjüket gyarapíthassák.

Talán megfogytakozott a tisztességes és a becsületes emberek száma? Elvesztette talán jogi, erkölcsi és társadalmi hatását az elítélés és a megvetés? Nem bocsátkozunk e kérdések fejtegetésébe, csak konstatáljuk a tényt, hogy Magyarország kormányai eddig, valahányszor a kiegyezés asztalához ültek osztrák kollegáikkal, mindig könnyelmű játékosok valának; az osztrák sógor pedig, a ki sohasem ját-

szott nyílt kártyákkal, ma, midőn a kiegyezési-játszmát kell negyedizben végig-játszanunk, jegyzett kártyákkal ül le az asztalhoz.

Eddigi kormányaink könnyelműségének köszönhetjük azt, hogy kétezer millió adósságunk van, hogy háromszor ötvennégy millió forintot juttattunk az osztrákok zsebébe a fogyasztási adók révén; hogy kifizettük Ausztria olyan adósságait is, a melyeket azért csinált, hogy hazánkat osztrák tartományná alázhassa és a szabad magyar nemzetet leigázhassa.

És most az osztrák kormány és az osztrák nép felbátorodva a magyar kormányok könnyelműségén egyrészt, másrészt pedig dühöngve a miatt, hogy az eddigi nyereségen nem volt az Isten áldása, anynyira megy vakmerőségében, hogy jövőben nemcsak a saját iparával akarja teljesen tönkresilányítani a magyar ipart, hanem velünk akarja még a saját munkásainak a bérét is megfizettetni.

Hogy célját e tekintetben elérhesse: az osztrák nép azt követeli, hogy fogadjuk el mindenekelőtt a kvóta felemelését; az osztrák kormány pedig azon fáradozik, hogy Magyarország előbb a vám- és kereskedelmi szövetséget ujítsa meg Ausztriával és csak azután állapíttassék meg a kvóta.

A cél világos. Nyerni akar a révén, nyerni akar a vámon. Azt akarja, hogy a jövő tíz év alatt mi fizessük ki ezernyolc-

száz millió forint erejéig munkásainak a munkabérét, s mi vásároljuk meg négyezer millió forint erejéig iparcikkeit. Ha ez a jó vásár biztosítva van szerződésileg a számára, akkor azután jajgathat a magyar iparos, a mennyit akar, lázonghat a magyar munkás, a mint akar: a kvóta-kérdés olyan közösügy, a melyet csak Ausztria előnyére dönthet el a mostani, vagy az új parlamenttel Bánffy, mert hát a szabadelvű párté most és örökké a többség, ennek a szabadelvű-pártnak pedig egyedül a közösügyes alkotmány az éltető gyökere, ezt tehát maga alatt kiásni nem fogja.

Nos, ha ez nem hamis játék, akkor egyáltalában nincs hamis játék és nincs hamis játékos a világon! Legszomorubb a dologban az, hogy Magyarország kormánya ismerve a játék célját, ismerve az osztrák politikának a hamis kártyáit, nemcsak hogy le nem leplezi az osztrák partnereket, hanem még nyugodt lelkiismerettel le is ül velük a játszó asztalhoz és tudva készül eljátszani az ország vagyoni jólétét és ezzel együtt alkotmányát és szabadságát.

Reméljük azonban, hogy a kibic szerepét játszó szabadelvű-pártnak egy részében, de különösen az ellenzéki pártokban lesz annyi tisztesség, becsület és hazafiság, hogy a könnyelmű és erkölcstelen kártyások kezéből kiragadják a kártyákat s rá fogják kényszeríteni a kormányt arra, hogy mindenekelőtt a kvóta kérdését hozza tiszt-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A cigányleány.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A sűrű lombátortól beárnyalt keskeny ösvény egy az erdő mélyén szerényen meghúzódó házacskához vezet, hol az erdő él családjával csendes békeességben, elvonulva a világ zajától, övéiben keresve a boldogságot.

Két kis gyermeke apai szívének fő főbűszkesége, kiknek szépsége bámulatos. A nagyobbik mintegy öt-hat éves szőke fűrtös fejű fiucska s ennek kis huga alig 3 éves kék szemű, fekete hajú leány.

A csendes egyformaságban töltött napokat csak néha néha zavarja meg egy-egy odatévedt vadász vagy az erdőszélén tanyázó cigánykaraván küldöttje, kik a gyermekek szépségét, de különösen a kis Julcsát megbámulják.

A kéregetés ürügye alatt, gyakran odavetődött az erdő lakáshoz egy csinos cigányasszony s szemével a kis leányt kereste, elálldogálva ott mindaddig, míg el nem utasították. Megesett az is, hogyha a gyermekek az udvaron játszadoztak, a cigányasszony be sem ment, hanem ezekkel szóba elegyedett s kikérdezte tőlük egész családi életüket.

Egy napon az erdő s fiatal felesége a közeli városba ment. A gyermekek felügyeletével egy asszonyt bíztak meg, ki a faluban lakott.

A szorgalmas asszony pedig, hogy a napot ne töltsse hiába, több apró-cseprő munkához fogott. Nagyon el volt foglalva a gyerekekre nem sokat ügyelt, sőt még azt sem igen látszott észrevenni, hogy az ajtóban egy cigányasszony ácsorog.

Soká úgy várakozott a szép cigányasszony, de végre is megunva a várást, óvatosan körültekintett s a ház háta mögött elterülő kertbe sompolygott, hol a kis Julcsa játszott egyedül a szép virágok között.

Hogy közel ért a kis lányhoz, hízog szavakkal csalogatni kezdé, de az eleinte megijedt, egyedül találva magát a különös barna arcú asszonynyal, de végre is a szép ígéretekre hajolva, oda lépdegélt s engedte, hogy a cigányasszony őt ölébe véve kiinduljon vele az erdőből.

A sátorfaluba érve, egy erőteljes barna férfival találkozott, ki úgy látszik, már várt reájok. Néhány szóváltás után több kíváncsi cigány tolakodott közelükbe, mire az egész ármádia a sátorok bontásához fogott, rozszant kocsikra hányva minden kézzelfogható s alig egy óra múlva elhagyta a vidéket az egész karaván.

A városból hazatérő erdő s örömmel futott fia a baromfudvarból jöve, de csak egyedül s szüleinek arra a kérdésre, hogy kis huga merre van, nem tudott válaszolni. De nem tudott felvilágosítást adni a felügyelettel megbízott asszony sem. A keresést rögtön megindították, de hiába, minden eredmény nélkül s csak a késő éj vetette őket haza, mély elkeseredéssel szívökben.

Másnap reggel, hogy észrevették a cigányereg távozását, kezdtek sejteni a dolog mibenlétét, de sajnos, már késő volt minden.

A kis Julcsa bizony nem került vissza többé a szerető szülők körébe. Ott volt ő a cigányok között. Eleinte sokat sirdogált vissza édesanyjához, de lassanként megszokta a barna arcokat, melyek mindegyike szinte mosolyogva fordult felé, mivel ő a vajdák lánya volt.

A vajdáné szeretettel vette körül a lánykát, kit immár nem Julcsának, hanem Panninak hívtak. S ha neki adta nagy fülbevalóját s gyöngysorait, egy időre ismét elhallgatott a kis siránkosó.

És lassanként egészen megszokta környezetét s ezt az életet s ő is mint a többi cigánygyerek, eljátszogatott a piszkos sátorok előtt s ép oly nehezen várta a szurtos bográcsban sietgő birkahús elkészültét.

tába. Addig azonban, a mig nem tudjuk, fel fog-e emeltetni, avagy nem a kvóta: a vám- és kereskedelmi szövetség megújításáról szó sem lehet. Ezt a kapcsolatot a kvóta és a vám- és kereskedelmi szövetség között értjük és az adott körülmények között az ellenzék részéről is elfogadhatónak tartjuk — a tárgyalás sorrendjét illetőleg.

Magyarország legszentebb érdekeit tartva szem előtt, a magyar parlamentnek nem szabad addig a vám- és kereskedelmi szerződésre vonatkozó egyetlen javaslatot sem megszavazni, a mig a kvóta nincsen megállapítva. Mert ha megszavazza a vám- és kereskedelmi szövetség megújítását, akkor kiejtette kezéből azt az egyetlen fegyvert, a melylyel a kvóta-emelés esetén sikeresen védekezhetik; mig ellenben, ha a király Ausztria előnyére döntene el a kvótát, akkor Magyarország meg nem újítván a vám- és kereskedelmi szövetséget, az önálló vámterülettel érzékenyebben megszerzi azt az összeget, a melyet a felemelt kvóta összege ki fog tenni.

Mi ugyan hazánk és nemzetünk boldogulását csak a teljes politikai és közgazdasági függetlenség és önállóság útján hisszük elérhetni és teljes szívvvel és lélekkel azon vagyunk, hogy el is érhesük; de ha már játszanunk kell Ausztriával, akkor nyílt kártyákkal játszunk, mert csak ez a tisztességes és becsületes emberek játéka.

Hirek.

Pécs, 1896. aug. 3

A kifelejtett utca.

Egyik vidéki, német községünkben esett meg a millenniumi ünnepnek ez az epizódja.

A község előljárósága elhatározta, hogy körmenettel és szónoklatokkal ünneplik meg a millenniumot, és fel is szólították a német nyelvű, de hazafias érzéű sváb lakosságot, hogy az ünnep estéjén szépen világítsák ki az ablakokat.

Arca, mivel folytonosan kint járt, a perselő nap sugaraitól egészen megbarnult. Csak hosszabb szemlézés után lehetett észrevenni, hogy van valami vonásaiban a szemében, ami nem vall cigány származásra.

És bizony a kis Panna észrevétlenül felcseperedett a különös viszonyok dacára és igen jól éreşte magát az esténként vígan lobogó pástortús mellett, különösen, ha a hegedű bus hangjai vegyültek a vidám beszélgetésbe.

Csak néha-néha mikor magára maradt, szomorodott el. Szemei előtt homályos képeket velt elvonulni s úgy tetszett neki, mintha valaha valahol messze, egy erdőben levő házacskában járt volna s ott egy fiatal asszony s egy fiúcska szeretettel vették körül. De mindezekről nem birt tiszta képet alkotni s azt kezdé elhíttetni magával, hogy mindez csak álom volt.

S hogy éveinek száma nőtt, annál inkább homályba merült előtte a mult. Mintha szemei elé minden nap egy lenge fátyolt szőtt volna a feledés s végre a sűrű fátyolrétegen keresztül csak alig-alig birt visszaemlékezni a multra.

Tizenöt esztendő bizony hosszú idő, száz meg száz esemény játszódik le annyi idő alatt, csak mikor már túl vagyunk rajta,

Meg is volt minden szépen. Az ablakokban csudaszépen világítottak a gyertyák, lámpák, lampionok, a körmenet fáklyákkal ment végig a főbb utcákon, azután a község háza elé vonult, ahol a helyi notabilitások mondtak beszédeket.

A második beszédet hallgatták éppen ajtatosan, mikor egyszerre csak nagy lármával előcsörtet egy kis utcából egy csapat férfi, asszony:

— Hohó megálljanak, megálljanak a dikcióval! Kifelejtették a mi utcánkat!

— Mit felejtettünk ki? kérdi a bíró.

— Hát a mi utcánkat! Azt rendelték, hogy világítsuk ki, azután elmentek fáklyákkal mindenfelé megnézni, csak épen mifelénk nem jöttek. Mostanáig vártuk az ablak mögött, hogy jöjjenek, de már kifogytunk a türelemből. Tessék eljönni, mert mi ugyan nem égetjük hiába a drága világítást!

Próbálták nekik megmagyarázni, hogy a körmenetnek nem muszáj éppen mindenfelé elmenni, de a derék svábok sértett önérzete nem nyugodott, nem akartak lecsendesedni, mig nem nézi a körmenet az ő kivilágításukat is. Végre előkerült egy ravasz ember, aki halkán így magyarázta meg a dolgot:

— Örüljenek, hogy nem látták a kivilágításukat, mert most a gyertyák száma szerint fogják emelni az adót! Inkább hamar oltás el a gyertyákat.

— Az már más! mondották a svábok, hazaküldötték feleségeiket, hogy hamar oltás el a gyertyákat, maguk pedig titkos kárörömmel, csendben hallgatták az ünnepi beszédeket.

Naptár 1896. augusztus 4-én.

Naptár: kedd, aug. 4. — Róm. kath.: Domonkos. — Prot.: Domonkos. — Görög-kel.: (Julius 23.) Teofil. — Zsidó: Ab. 25. — Nap kél 4 óra 27 perckor; nyugszik 7 óra 11 perckor. — Hold kél éjjel 11 óra 41 perckor; nyugszik délután 3 óra 58 perckor.

Időjárás: hőméréklet 21.5 Celsius fok meleg, légnyomás 750 Kihátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék, meleg sivatáros idő várható.

— (Halálozás.) Szombaton este fél 10 órakor Pécs város kereskedelmi és társadalmi életének egy nevezetes, köztisztelőben s becsülésben álló előkelő alakját ragadta el

akkor tetszik úgy a visszatekintő szemnek, hogy mégis rövid volt.

Az erdőőrön is meglátásik az idő nyoma. Sok baj érte a történetek óta, azóta már meghalt a felesége is, s pedig most áthelyezését kéri, részben azért, hogy ne emlékeztessen semmi a szomorú multra, másrészt pedig, hogy fiával együtt élhessen, ki a Kárpátok közt egy kis faluban tanító.

A cigány nép tudvalevőleg nomád életet él, alig egy hetet tölt egy vidéken, újra felszedik a sátorfát s tovább állnak.

A véletlen épen úgy hozta magával, hogy a már többször szóban levő cigány karaván ugyanazon vidéken települt le, hol az erdőőr ujabban lakott. Most pedig nagy vigalom készül a cigány faluban. A szép Pannát adják férjhez egy hozzá méltó cigány legényhez. Öröm és vigaság tölti el a kebleket, még az apró rajkók is ujjongnak a lakoma előkészülténél.

A menyasszonyt selyem szoknyába öltöztetik, szabályos nyakára aranyos pénzfűzért raknak s éjszín hajába fehér viragokat. A kártyát nagyban veti egy asszony, rossz jeleket lát és jósol. De a násznép nem engedti magát ez által zavartatni, hanem vígan indulnak a falu temploma felé.

Az egész menet ünnepélyesnek látszik,

a halál körükből. Csepregi Schapringert Joachim meghalt. Vele halt el az egész monarchiában ismert Schapringert J. bank- és váltóüzlet, valamint terménykereskedés alapítója és feje, gyászba borítva a nagy-kiterjedésű családot és széleskörű rokonságot. Az elhunyt Schapringert Joachim nagykanizsai születésű volt ugyan, de harmincegyéves korában, munkás élete férfikorának legszebb idejében Pécsre telepedvön le, testestül-lelkestül pécsi polgárnak érezte és vallotta magát. Mint ilyen, tevékeny részt vett a közélet terén; tagja volt a városi képviselő-testületnek, egyik alapítója és 1843–1874-ig elnöke a pécsi izraelita hitközségnek. Mint kereskedő, a város kereskedelmi életében az alkotások és haladás egész sora fűződik nevéhez s e téren szerzett érdemeit a király is azzal jutalmazta, hogy 1886-ban neki és törvényes utódainak a magyar nemességet „Csepregi“ előnévvel adományozta. Mint kereskedői világunk elsőrendű tagját, a pécsi kereskedelmi és iparkamara alelnökévé választotta; alapító tagja és sokáig elnöke volt a pécsi kölcsönös segélyző egyesületnek is és tagja a pécsi Nemzeti Kaszinónak. Az utóbbi években teljesen visszavonult a közszerepléstől, mire szembaja kényszerítette; majd az aggsággal járó gyengeség vette elő, beteg lett és szombaton este fél 10 órakor életének 87. évében meghalt. Halála hírére a Nemzeti Kaszinó, a keresk. és iparkamara, a pécsi izr. hitközség előljárósága s a kereskedelmi ifjuság Kaszinója is kitzűték a gyászlobogót. Elhalálzásáról jelentést adott ki a gyászoló család és a pécsi izr. hitközség előljárósága is. Siratják fiai: Csepregi Schapringert Jakab, Alajos, Gusztáv és Richard, leányai Eugenia és Adél; huszonegy unoka, egy dédunoka és széleskörű gyászoló rokonság. Temetése ma délután 5 órakor volt a felső malom utca 3. számú házból az izraelita sirkertben levő fényes családi sírboltba. A temetésen a városi hatóság, a képviselőtestület, a pécsi izr. hitközség, a keresk. és iparkamara, a Nemzeti Kaszinó, a keres-

mindenki legesebb ruháját öltö magára s a fényűzőbb asszonyok és lányok még a nyakuk köré is tekerítették egy-egy selyem szoknyát.

De a szerencse nem épen kedvezett nekik, mert a nagy zűrzavarban elfelejték jelenteni a papnak az esküvőt s így azt nem találták otthon, tehát kénytelenek voltak visszafordulni, mig a pap a szomszéd faluból előkerül. Hanem a kocsmá előtt elhaladva, még sem állhatták meg, hogy be ne térjenek egy kis áldomásra, mig várakozniok kell.

A vajda nagy garral lép a kocsmárosné elé s elrendeli, hogy a násznépnek azonnal turóslépenyt és disznóhúst süssön.

De a kocsmárosné viselkedése éienken tolmácsolá, hogy még az udvarba ereszteti sem hajlandó e ragados kezű csócseléket.

A vajda erre dühösen távozott s mig a násznép a kocsmá előtt várakozóban volt, addig sátorából egy repedt bőgre ezüstpénzzel tért vissza és ezt, meg az ezüstgombos mellényt a kocsmárosné kezébe helyezte el az esetleg ellopandó tárgyakért biztosítékul. Ezután pedig kellőképp lehordva a kint várakozó népséget, megnyitatta előttük a kocsmá ajtaját.

Volt lótas-futás a cigányok közt, nehezen várták az étkek előkészültét s mikor készen volt, letelepültek, ki a kocsmá előtti

kedelmi ifjak Kaszinója. a kölcsönös segélyző egyesület és még igen sok egyesület és társulat kiküldöttjei s nagyszámu közönség vettek részt, kikieserve utolsó utjára városunk kereskedői és közéletének egyik elsőrangú volt szereplőjét.

— **(Honvédeink fegyvergyakorlata.)** A pécsi m. kir. 19. gyalogezred bevégezte az ezredgyakorlatokat, s a Kaposváron állomásozó két zászlóaljja ma délután 3 órakor fog külön katonai vonaton visszamenni állomására. Ez alkalommal a cs. és kir. 44. gyalogezred tisztikar tagjai a távozó bajtársakat a vasúthoz kísérik. Ezután pedig e hó 11-ig az előkészületek folynak az őszi nagygyakorlatokra. 12-én bevonulnak a tartalékosok, még pedig századonként 130 ember. 23-án a helybeli honvéd-zászlóaljok Kaposvárra gyalogolnak, ami két napot fog igénybe venni, hol három napig ezredgyakorlatok tartatnak, mely után Szt-Gróthra megy az ezred s utközben dandár gyakorlatokat tart. A hadosztály-gyakorlatok szeptember hó 12-ig tartatnak, a mikor is, a lefuvás után 13-án vonaton haza szállítják fáradt honvédeinket.

— **(Mulatságok.)** A jövő vasárnap három multság is lesz Pécsen. Az első a csütörtöki katasztrófa miatt tegnapi a jövő vasárnapra halasztott tűzoltói népmultság a Teityén, melynek jövedelme részben a katasztrófa sebesültjeinek segélyezésére fordítottatik. A pécsi kereskedő ifjak Kaszinója ugyanakkor tartja a nőegylet helyiségében táncmultságát; valamint a pécsi általános munkás-betegsegélyző pénztár is Ágoston utca 22. szám alatti helyiségében ezredévi ünnepélyét. Lesz tehát hol mulatni a publikumnak.

— **(Baranyai hang a román túlsókhoz.)** Id. Kajdy János, nyugalmazott jegyző, jelenleg a pécsi Madarász-féle fürdő-pénztárosa „Ószinte szó a román túlsókhoz” címmel röpiratot irt és adott ki, melyben hazafias lelkesedéssel megirt előszó után husz oldalon tárja a román túlsók elé világtörténelmi, ugy politikai és kulturális, valamint közjogi tekintetben túlsásaik igaztalanságát, ama célból, hogy „ismerjék meg önmagukat, talán éppen jókor, a midőn az ugynevezett martirok királyi kegyelmet nyertek.” A röpirat mindentű a magyar hazaszeretet lelkesedésével, de az igazság érzetének és a meggyőződés erejének hatalmával van

megírva s polemizál a legújabb román túlsók megnyilatkozásával, egytől-egyig lerontva azok látszólagos igazságát és esetleges csekély hatását is. Az elolvasásra méltó, figyelmetkeltő röpiratot ajánljuk olvasóink figyelmébe. Kapható Pécsen a Domján, Valentin, Engel L. utóda és a többi könyvkereskedésekben is. Ára 30 krajcár.

— **(Vajay veresége Németiben és Pogányban.)** E hó 2-án tartotta Vajai beszámolóját Németi községben. Miután a németi templomban az istentiszteletet elvégezte, megjelent a templom melletti téren, hol egy padra állva, a „Dicsértessék”-kel üdvözölte az egybegyűlt szalantai és németi választókat. Beszédét, mint rendesen, ugy most is a polgári házasság lealacsonyításával kezdte. Azonban Vajay beszédével nem érte el az általa vélt hatást, mert már beszéde kezdetén hallható volt a tömegből egy felkiáltás: „ha az ur pap, ne avatkozzék a politikába, hanem maradjon az oltárnál.” Ezután arról kezdett beszélni, hogy ő milyen sok jót tett a néppel, mióta követ, de most beszédét óriási láрма szakította meg. Az egyik oldalról halható volt: „láttuk mennyit tett a kutya adó ügyben is”, a másiktól: „azt ígérte a nagyságos ur, ha követ lesz, nem kell nőülési engedély, hát mért csinált belőlünk az ur bolondot”. Olyan nagy volt a láрма, hogy Vajaynak soká kellett várni, míg ismét szóhoz juthatott s folytatván beszédét, a következőket mondta: „Nekem nincs más célom csak az, hogy a szegény népen segítsek”, de ismét elnyomta szavait az elégtelenség hangja. Vajay most részint a harag, részint a szégyentől elvörösödve, reszkető hangon kezdett kiabálni: „Maguk nem a szívők szerint beszélnek, maguk be vannak tanítva valaki által, ki a felsőbb hatóság parancsa folytán jár közöttük, mint farkas a nyáj között” és látván, hogy beszéde falra hányt borsó, lezállott az emelvényről és eltávozott a nélkül, hogy valaki csak szerencsés utat is kívánt volna neki. Délután Pogányba ment, hol összesen 15 választó tartotta érdemesnek, hogy beszédét meghallgassa.

— **(Uj adóhivatalok.)** Most már bevégezték tényleg, hogy ez évben a magyarországi királyi adóhivatalok számát 14 adóhivatalalal fogják szaporítani. Az új adóhivatalok közül a mi vidékünkön Pécsváradra, Gyönkre és Tamásira jut új adóhivatal. A

És a leány szinte azt sem tudta, mi történik vele, de a vőlegény felfortyant és az erdőrt szidalmazni kezdte, mire az egész erővel megragadta a mit sem sejtő leányt s a faluba vitte. És a gyáva cigánynépség érinteni sem merte a töltött fegyverű embert.

A vajda különben is érezte bűnös voltát s bosszúállás helyett haza iramodott és a repedt fazekak és bográcsok sínylették meg haragját. Másnap pedig az egész had eltávozott a környékből.

Mikor az erdőrt haza ért az ijedt leánynyal, az öröm miatt szinte beteg lett, de azért nem késett előtte föltárni a multat. A leány akkor kezdett eszmélni s látni vélte valóságban azt a képet, melyet addig csak álomnak tartott. De mikor arra került a sor, hogy nem mehet többé vissza a cigányok közé, kitört a vadság belőle s erőszakkal utnak akart eredni, szive egészen elfacsarodott, mert sajnálta ott hagyni vőlegényét. De apja szeretetteljes szavaira s a szebb jövő gondolatára mégis belenyugodott helyzetébe.

A fiatal tanító is eljött, de a testvérek nem ismertek egymásra, csak apjuk tolmáclá köztük a régi testvéri szeretetet.

A megtalált leány nehezen ugyan, de lassanként mégis kezdett hozzá szokni új környezetéhez, és helyzetéhez, mely végtelen furcsán tűnt fel az eddig teljes szabad-

hőgyési kir. adóhivatalt pedig megszüntetik és részben a gyönki, részben a tamási adóhivatalhoz osztják be a kerületébe tartozó községeket.

— **(Gyujtogató villám.)** A szombati nagy sivatár alatt Baksán az uradalmi bérlő, Krauss Ábrahám fia cég tulajdonát képező s a község felső végéhez közel még keresztekben fekvő gabonába a villám lecsapott s egy pillanat alatt öt kereszt gabonát lángba borított. Csak néhány községbeli lakos busgó fáradozásának köszönhető, hogy a közélben elhelyezett gabonaképek eltávolítása s az égő terület körülárkolása által a nagyobb veszedelemnek elejét lehetett venni.

— **(Országos vásárunk.)** Vasárnap délelőtt 11 órakor kezdődött Pécsen a nyári országos vásár. A kirakodó vásár átlag igen népes és látogatott; az állatvásár azonban a ragadós száj és körömfájás miatt betiltott szarvasmarha felhajtás elmaradása miatt igen gyér s csak lóvásárból s helyben vett és eladott, de kivételre meg nem engedett sertésvásárból áll.

— **(Apáca-temetés.)** A baranyamegyei árvaházban K u s i n Mária Magdolna Quitteria, pécsi születésű, tizenkilencéves irgalmasnővér, pénteken délután meghalt. Az élte virágkorában elhunyt fiatal apácának — kit négy hónapon át gyötört súlyos betegség — temetése vasárnap délután volt nagy részvét mellett.

— **(Pécsi iparosok a kiállítás.)** A folyó hó folyamán az ország különböző vidékeiről kisebb-nagyobb csoportokban rándulnak fel az iparosok Budapestre a kiállítás megtekintésére. Igy folyó hó 8-án (szombaton) 39 pécsi iparos utazik fel, hogy a kiállítást megismerjék.

— **(Robbanás a városháza alatt.)** Az országosan szomorú hirre vergődött csütörtöki katasztrófa ügyében a bírósági szakértők a szakértői véleményt ma délután adták be a vizsgáló bírósághoz, a melyet azonban — a vizsgálat érdekében — még egy ideig nem közölhetünk. A törvényszék nem tesz külön felhívást közzé a kártérítési igénybejelentések iránt s ezért kik a katasztrófánál megsérültek és kártérítésre igényt tartanak, ezt még most jelentsék be a törvényszékhez. Már eddig is — mint értesü-

ságát élvező, edzett, kissé szilaj leánynak, A csendes, hásiás élet szinte ridegnek tűnt fel előtte, hisz ő mindig egész társaságtól volt körülvéve a cigányoknál. A rendes napi foglalkozás, a megváltoztatott öltözék, szóval minden, nagyon szokatlannak s különösnek tetszett neki.

Bátyja kezdte taníttatni az irás és olvasás mesterségére, atyja pedig a házi teendőkre oktatta, így akarták helyre pótolni nevelésének nagy hiányát.

Lassan-lassan egészen megszilárdult a szilaj leány s hűségesen eljárógatott templomba, mert ugy érezte, mintha valami hiányosna lelkéből, még pedig a legszebb réss, mert az előtt elégedett lelke nem tudott megnyugodni sorsában s vissza sirta előbbi helyzetét, mely sanyarubb volt ugyan, de szabad. S hacsakn-des esteken oda képzelte magát a sátor előtt lobogó tűz mellé, érzelmei túl áradtak s könyekre fakadt. alig bírta szegény apja megvigasztalni.

Másfélév mult a történetek óta. Erős, hideg, de tiszta téli ég volt. Panna, ki néha tűrhetetlennek tartá a meleg szobát, mivel kis korától fogva szellős sátrak alatt tölté a telet, kiosont a szobából, egyedül hagyva alvó apját. A hold sugarai ezerszer tükrösödtek vissza a tiszta havon s Panna a kerten végig érve megállt, ugy tetszett neki, mintha

fák alá, ki meg az országuttra vitte a mar-kába nyomott lepényt.

Egy az öreg cigányok közül azt tanácsolta, hogy jó volna elhozni a sátraknál elkészített étket is és egyuttal megehetnék a lakodalmi ebédet.

Élőnk helyealással találkozott ez ötlet s többen megindultak a sátrak felé. Két leány nagy nehezen cepelt egy fél hordót, melyben a legfölségesebb, csak lakodalmak alkalmával előforduló mákkal összekevert méz volt.

A pikula és hegedű is előkerült a sútból, mindegyik keservesen nyaggattatott gazdája által s mindez olyan jó hangulatot csinált, hogy öreg és ifju táncra kerekedett s az esküvőről egészen megfeledkeztek.

A menyasszony kissé szomorunak látszott, egyedül álldogált egy fa mellett, tekintetét egy közeledő fegyveres emberre szegezte, ki az utszélen baktatott. S hogy közel ért a mulató cigánysereghez, mosolyogva kérdé egy asszonytól: hát a menyasszony hol van? mire a megszólított a fa mellett álló leányra mutatott.

Az erdőrt arca lassanként ónszintűvé változott, mert ő volt az, ijedtében alig birt szóhoz jutni s keserves könyvek közt a lány nyakába borulva, csak azt mondogatta: te vagy az én rég elveszett leányom, szegény anyádnak élő képme.

lünk — nyolc kártérítési kereset van beadva. A katasztrófa sebesültjei állapotában a tegnapi és mai nap kösben semmi lényeges változás nem történt.

— **(Eltévedt gyermekek.)** Az országos vásár alkalmából — mint mindig — úgy ma is megtörtént, hogy a vidékről bejött vásárosokkal jövő kis gyermekek eltévedtek. Így egy öt éves kis fiút talált ma reggel egy rendőr a malom-utcában, a ki Pellérdre való; de a nevét nem tudta megmondani. Egyelőre a rendőrség gondjai alatt marad, míg szülei érte nem jönnek. Turbók Mátyásné patacsi asszony pedig a kis lányát veszítette el a vásárban és sirva kereste a rendőrségnél is, mignem délután rátalált a piacon.

— **(Ki a legény?)** Est akarta megmutatni az éjjel két henteslegény, a kik borközi állapotban és éktelen lárma között mentek végig az utcákon. Mikor a rendőrök csendre szólították fel őket, még nekik állt felebb s a rendőrökkel összetűztek, majd pedig futásnak eredve, megugrottak a helyszínről. Mivel a rendőrök felismerték őket s állandó lakásukat is tudják, hagyták őket futni s megtették ellenük a feljelentést. A vizsgálatot megindították a legénykedő henteslegények ellen.

— **(Kellemetlen vendégek.)** Kellemetlen vendégei voltak a Kulin-féle sörmérésnek az éjszaka. Négy kömüveslegény már jól beborozott állapotban állított be oda s a vasárnap emlékére egy kis parázaverekedést akartak rögtönözni. Azonban a verekedésnek a személyzet és a jelenlevő vendégek elejét vették, mert közös akarattal az ajtón kívül helyezték a négy részes legényt s fel is jelentették őket a rendőrségnél. A kellemetlen vendégek ellen a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** Ma délelőtt katonai felülvizsgálat volt a vármegyeházán, melyen a főispán elnöklelte alatt a rendező bizottsági tagokon kívül a közöhad-sereg részéről I v i n g e r, a honvédség részéről T h e l m a n n ezredek — segédtisztjeikkel együtt — vettek részt. A felülvizsgálatra jelentkezett egy apa és két hadköteles s ez utóbbiak közül az egyik katonai szolgálata megkezdésére utasított.

egy ismerős bus dalt hallana fűtyörészni. Öntudatlanul ment azon irányba, honnét a hang jött. Már egészen az erdőhöz ért, most a fűtyörészés elhallgatott. Ép egy csipke bokor mellett akart elhatadni, amint erős férfi kar ragadta meg. A leány ijedten felsikoltott. Ne félj, szól a férfi, tán már meg sem ismeresz, én vagyok a vőlegényed, napok óta itt bolyongok már a falu környékén, hogy téged lássalak. Panni fájdalommal zokogott.

Jöjj velem, szól ismét a férfi, nem bánod meg, hisz sokkal boldogabb léssz, elmegyünk mesebe, honnét a madár sem hoz hírt rólunk. Vagy nem emlékezel már a csöndes estékre, szomorú nótákra.

A leány egy darabig habozott, látni vélte atyja szemrehányó tekintetét s a testvéri átok szavait, melyeket szökésével magára vonand. Lelkében az érzések zúgtak, esze maradási parancsolt, de a szív menni készítette. Soká így vívódott önmagával, de végre is győzött a régi élet után való vágy s a szeretet. Tiszta csengő hangon mondá: Velel megyek!

Még egy ideig ott álltak egymás kezét fogva, astán eltűntek a sűrű erdőben. Csak néha-néha a friss hó ropogása jelezte lépteiket s azután ismét csöndes, kihalt lett a táj.

Bartha Mariska.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Baranyavármegye közigazgatási bizottsága holnap (kedden) délelőtt 10 órakor a megyeház nagytermében a főispán elnöklelte alatt ülést tart.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Szombaton éjjelután egy órakor egy revolverlövés riasztotta meg az Ágoston-tér éjjeli csendjét. Lill János kereskedő, Pécs egyik régi, köztisztviselőben és becsülésben álló polgára, lőtte meg magát Ágoston-téri lakásán s a lövés után vérbe borulva eszméletlenül találták meg övéi szobájában. Azonnal orvosért és a rendőrségre futottak s csakhamar megjelent a család háziorvosa, Schwarz Frigyes dr. és a hatóság részéről Tolnai dr. városi tisztiorvos, valamint Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos is a gyászbaburult házban. Lill János egy revolverlövést irányzott jobb halántékának; a golyó azonban irányt tévesztve a jobb homlokcsontba hatolt és ott fennakadt. Az öngyilkos aggasztán, mikor az orvosok és a rendőrbiztos megjelentek, teljesen eszméletlenül volt és a biztos kérdésére előadta, hogy hosszas és gyógyíthatlan betegsége miatt akart megválni az élettől. Lill Jánost már régebb idő óta máj-baj kínozta, a mely görcsöskel párosult az utóbbi időben és a beteg embert idegessé, melancholikussá tette. A betegséghez járult még az anyagi csapások egész sorozata is, miknek következtében az öngyilkos fia, Lili István csődöt volt kénytelen kérni maga ellen. Mindezek annyira megrendítették az öreg Lill kedélyállapotát, hogy végzetes elhatározással érlelődött meg benne az öngyilkosság terve s ezt aztán végre is hajtotta. Hozzá tartozói lelkészt hívtak haláloságyához s ennek Lill meggyónt s feivette a halálkiáltás szentségét is. Óriási kínok között érte meg a vasárnap reggelt, mikorra öngyilkosságának híre elterjedt a városban s mindenütt általános részvétet keltett. Hogy mennyire tisztelte, becsülte mindenki a tekintélyes kereskedőt, mutatja az, hogy hosszú időn át volt tagja a városi képviselőtestületnek polgártársai bizalma folytán, s pénztárosa az Ágoston-téri plébániatemplomnak s több egyesületnek tevékeny tagja. Állapota tegnap egész nap nem változott s a mai nap már remélhető, hogy életben marad.

— **(Razzia.)** Szombaton éjjel razziaát tartott rendőrségünk, hogy a vásárra esetleg vendégszereplésre berándult csavargókat idejekorán a kóterba juttassa. A razzianak azonban csak az az eredménye lett, hogy három csavargót fogtak el, a kiket most illetőségi helyükre fognak toloncolni.

— **(Három jómadár.)** Szombaton este ugyancsak dolgot adott a rendőrségnek egymásután három ízben is a geberdusztól holtreszeregre vált három jómadár biztonságba helyezése. Egy napszámost a Jókai-térről, egy csavargót az Indóház utcából, egy favágót pedig a Majláth-térről kellett hordágyon a kórházba szállítani, hogy ne érje őket Isten szabad ege alatt az éjszaka. A három jómadár a kórházban aludta ki a pálinka mámorát.

— **(Kinevezés.)** Ő felsége a király, az igazságügyminiszter előterjesztésére Patáki Gyula dr. szegzárdi kir. járásbírói albirót a szolnoki ügyészséghez alügyészsé nevezte ki.

— **(Visbe fult.)** Markovits István, dráva-szentmártoni lakos a gyűrűs-pusztai tó mellett dolgozván a réten, a tó vizében egy lelőtt récét látott. Nosza azonnal kedvet kapott, hogy a réce után menjen és kihozza azt a vizből. Nem számított azonban a tó vizének mélységére; s ez a szegény ember halálát okozta. A mélységben nem bírta magát uszva sem megmenteni s rövid halálküzdelem után ott fulladt a tóban. Hulláját kihalászták és eltemették.

— **(Agyonnyomta a gép.)** Bekövetkezett a cséplés ideje, így tehát a szerencsétlenségek sem maradnak el. Ily szerencsétlenség történt a tolnamegyei Kurdon, hol egy járgányos cséplőgépet vontattak ki a mezőre, melyet egy közönséges kocsiúra tettek. Egy polgár ember elkezdett a gépen valamit babrálni, miközben az érthetetlen okból felfordult a szegény embert maga alá temette. Midőn sikerült a szerencsétlent a gépiól kimenteni, belei kilógtak s sebeibe pár nap alatt belehalt.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A magyar királyi belügyminiszter a mágocsi polgári kaszinó és a kaposvári hivatalnokok társaságának alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátván, jóváhagyta s így a két új egyesület az alapszabályok alapján működését megkezdheti.

— **(Halálosvégű baleset.)** Gerlach József mai lakos a napokban szalmakazal rakással lévén elfoglalva, a kazalhoz támasztott létrán állott. Munkaközben azonban egyen-ulyt vesztett és oly szerencsétlenül esett a kazalhoz támasztott és hegyével fölfelé álló favillába, hogy ennek ágai a szerencsétlen embernek altestén keresztül mentek. A sérült rögtön orvosi segélyben részesült ugyan, de néhány óra alatt a nagy roncsolás és nagy vérvesztés következtében meghalt. Nagy részvét közt temették el.

— **(Ismeretlen illetőségű öngyilkos.)** Heffner Károly 21 éves, állítólag szegzárdi illetésű géplakatos, mult vasárnap Nagy Rév község temetőjében előbb szeretőjét azután önmagát agyonlőtte. Miután a nevezett, mielőtt az öngyilkosságot elkövette volna, szegzárdinak vallotta magát, az ottani előjáróság megkereste a szegzárdi előjáróságot, hogy az öngyilkos édes atyját, Heffner László földbirtokost értesítsék a szomorú esetről. Ezen megkeresésnek azonban nem tehetek eleget, mivel Heffner László Szegzárdon teljesen ismeretlen.

— **(Kettős halál.)** Tolnán ismét — mint minden évben — szaporán szedi a Duna áldozatait. Nemrég fogtak ki egy 6 éves fiút, ki fürdés közben merült el a vízben s nagy nehezen lebete ismét életre hozni. Másnap ismét belefutott egy 8 éves fiú, kit halva húztak ki. Mindezen szerencsétlenségeket megtette a két Gyeney testvérnek vizbe-futása. Ezek is mint számtalan gyermek, vigan himbalódtak a Duna latgyos habjaiban, mire a 7 éves Jóska mélyebb helyre jutván, alásülyedt. Látva ezt Ferenc (a nagyobbik) öcscsének segítségére sietett s így aztán mindketten a habok között leiték halálukat. Temetésük nagy részvét mellett ment végbe. Ideje volna már egyszer, hogy a fürdőző gyermekek nagyobb fölügyelet alá helyezettnek!

— **(Talált holttest.)** A napokban a feketeviz-csatornából Vaiszlón egy 15 éves leány hulláját fogták ki. A megejtett rendőri körözés nyomán megállapították, hogy a leány Dinnyés Katalin, endrőci földművesnek leánya, ki testvérelével Máriaival Endrőcön a kanálisban fürödvén, mindketten befutak. Mária holttestét még ott kifogták, de Katalinét az ár egész Vaiszlóig ragadta magával. A szülők táviratilag értesítették és azonnal mentek második gyermekük temetésére.

— **(Affendákiss Sopronban.)** A mármárosi erdőben nemrég léprekerült hírhedt kasszabetőrő Affendákiss Periklesz pár nap óta a soproni feyházban ül. Megérkezése után nyomban cellájába vezették s ott marad, míg a reá szabott büntetési időt ki nem tölti. Ez pedig három és fél év, mialatt alkalma lesz meggyőződni Affendákiss urnak, hogy a Sopronban létező kir. feyházban nem olyan vékony dongája, mint az általa eddig ismert fogházak és hogy ebből bajosan szökhetik meg. Különbösen csöndesen, viseli magát s csak dacos arcával mutatja,

hogy a türelem nem erőnye. Affendakiszt, hogy legyen mivel eltölteni becses idejét, egyelőre a szabóságokhoz osztották be, a hol megtanulhatja, miként kell a tűt és cérnát, meg az ollót szakszerűen kezelni. Ha a soproni fegyházban sikerül levétköznie bűnös természetét, még becsületes szabó-ember is válhatik Affendakiszból.

— **(Szerencsétlen játék.)** Borzalmas jelenetek voltak tanui Dombóváron azok az asszonyok, a kik szombaton a Kapos vizében mostak. Javában folyt a mosás és beszélgetés, (mely tudvalevőleg néha szintén szapulás számba megy) a midőn a folyón keresztülvezető vashid felől egy kétségbeesett sikoltás hallatszott és utána a gyermekek jajveszékése. Ijedten hagyták abba az asszonyok a mosást és futottak a vashid felé, mivel gyermekeiket ott hagyták játszani. Oda érve, rémülve látták, hogy egy gyermek fuladozik a gyakori esőzés következtében megáradt folyóban és egész pirosra festi közelében a vizet. Nem sokat gondolkozott az egyik bátor menyecske, hanem amugy ruhástól a gyermek után ugrott és oly szerencsés volt, hogy a fiut megmentette a vízbefulástól. Az eset különben úgy történt, hogy a gyermekek oly formán játszottak a körülbelül 10—11 méter magasságú vashidon, hogy annak kerítését képező alig 15—20 centiméter szélességű vasépitményén versenyt futást rendeztek, még pedig egy krajcár volt a győztes díjával kitűzve. Természetes, hogy sok volt a vállalkozó az egy krajcár díjért és ezek között volt Horváth István 9 éves iskolásfiú is. Azonban rá nézve szerencsétlen végű volt a játék, mivel sebes futás közben az egyenault elvesztvén, lezuhant a mélységbe, még pedig oly szerencsétlenül esett a folyó partjára, hogy mindkét lába eltört és azután hemperedett le a

a vízbe, melyben — ha a bátor menyecske ki nem menti — életét veszítette volna. Megbocsájtathatlan hanyagságnak tartjuk a dombóvári előljáróság részéről, hogy az ily veszélyes helyen nem tiltja el a gyermekeket az ott való játszástól. Többször volt alkalma már levelezőnknek látni, hogy itt 30—40 nél több kisebb nagyobb gyermek oly hajmeresztő játékot vitt végbe, hogy csak Isten különös csodája folytán lehetett az, hogy ez ideig ennél több szerencsétlenség nem történt.

— **(Eltűnt fiú.)** Vasárnap reggel Kovács Mihály, Gröndler-utca 2. szám alatti lakos jelentette a rendőrségnél, hogy tizennégy éves György nevű fia szombaton eltűnt. A fiú kipróbált csaknem mindenféle mesterséget; volt asztalos, lakatos, cipész és szabóinas, de egyhez sem érzett semmi hajlandóságot s mestereit rövid idő után sorban otthagynván, szülei nyakán élőködött. Otthon sem szeretett azonban dolgozni s a háznál előforduló mindennapi munkát sem végezte jókedvvel. Szombaton aztán elment hazulról s egész éjszaka nem tért haza. Kovács Mihály — kinek felesége a csütörtöki katasztrófánál szintén megsérült — azt hiszi, hogy fia csavargásra adja magát és azért szökött meg, hogy ne kelljen dolgoznia s ezért kérte az eltűnt fiú köröztetését. A mit a rendőrség meg is tesz, hogy minél hamarabb visszaadhasssa az apának az eltűnt fiut s megmenthesse a munka és becsületes élet számára egy veszendőbe indulni akaró fiatal, könnyelmű lelket.

— **(Répatolvaj asszony.)** Batyáni N. szigetvárosi lakos már régebb idő óta tapasztalván, hogy répatolványt valami ügyes tolvaj egyremásra dézsmálja, szombaton este lesbe állt, hogy a tolvaj nyomára jöjjön. Terve sikerült is, mert úgy tíz óra tájban egy asszony lopózott a répa közé

és teljesen nyugodt lelkiismerettel látott egy kosárnak répával leendő megtöltéséhez. Batyáni azonban odaugrott mellé, nyakoncsipte és azonmód, a kosárral és az abban levő répával együtt betessékeltte a rendőrséghez, honnan a répatolvaj asszony ügyét átteszik a bírósághoz.

— **(Posta és távirda segédtiszt gyakorlati tanfolyam)** nyílik meg a pécsi posta- és távirda igazgatóság kerületében, Kaposvárott és Nagy-Kanissán jövő hó 15-én. A tanfolyam hat hónapra terjed s a posta és távirdánál kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 500 frttól 700 forintig emelkedő fizetéssel továbbá lakpénz illetményekkel javadalmazandó posta és távirda segédtisztek kiképzésére szolgál. Pályázatok a pécsi posta és távirda igazgatóságához adandók be.

— **(Utónevek az állami anyakönyvekben.)** A belügyminiszter a múlt évben elrendelte, hogy állami anyakönyvekbe az utóneveket az állam nyelvén kell bejegyezni. De egyuttal megengedte, hogy a bejelentő fél kívánására egyes esetekben a születési anyakönyvbe a gyermek magyarul bejegyzett utóneve után zárójelbe az utónév nemzetiségi nyelvén is bejegyezhető legyen. Mivel pedig a miniszter meggyőződést szerzett arról, hogy magyar ajkú népség által lakott vidékeken még számos idegen hangzású utónév van használatban, melyek a megfelelő magyar elnevezések, a magyar tudományos akadémia jegyzékében elő nem fordulnak, hogy e jegyzék kiegészíthető legyen, a miniszter most körrendeletben hívta fel a vármegyék alispánját, hogy mindazon használatban levő utóneveket, a melyek vármegyéik területén divatosak, de a melyek az említett jegyzékben nem fordulnak elő, foglalják kimutatásba és terjesszék fel hozzá.

dékekre szóródtak ezét, mint valami vidám verébcsoport, mely szerencsésen elvégezte a fészekrakást. Egyikről sem hallottam többé semmit.

Igy aztán szépségesen megfeledkeztem a zenésről, szent Ceciliáról, de még a „Szentek életéről“ is.

De mit is kívánnak? Ez a sorsa félig kész beszélyeknek is.

Három évvel később . . . Kérem szives olvasóim ugorjanak át velem együtt három évet; remélem, nem fognak úgy belefáradni, mint én, a ki keresztüléltem. Napról napra, óráról-órára unatkoztam én ez alatt az idő alatt. Pedig csak három év!

Három évvel később M . . . ben töltöttem a nyarat, a Laughe szép földjén, M . . . ben, melynek cifra házai, gótives csarnokai, a Bormida fölötti romok legalább is oly régiak, mint egykori hűbéres urai, a Del Carrettók. Hát még hosszú taláru birája, szindikusa, öt gyalog és öt lovas katonája?

Szórakozás végett, egészségi szempontból és más ügyek miatt tartózkodtam ott, melyeket önöknek nem éppen szükséges tudniok. Ugy éltem, mint egy fejedelem: tarokkoztam a vidék legelső tekintélyeivel. Egy gyermeket keresztvizre tartottam, egy „Hiszekegyet“ megakadás nélkül elmondottam és ezzel megnyertem a lelkész barátságát, aki elég szivesen időzött a boros kancsó mellett s archeológiáról, kronológiáról s más, jelenleg haszontalan tudományról értekezett; a mi nekem e siralom völgyének keserűségeit nagyon enyhítette.

A karabinierik parancsnokával is igen bizalmas lábon álltam; értett egy kicsit a latinhoz és aforizmák

— Hát még kétkelek benne? — s csudálkozó kifejezéssel emelte rám szemét.

— Igen, kétkelek és ez ne essék önnek zokon. Nem hiszem, hogy ön méltó volna szent Cecilia pártfogására, ha nem mutatja meg utlevelét, vagy más iratot, mely személyazonosságát bizonyíthatja.

— Itt van, — mondá a zenész. — Ez éppen utlevelém.

Ezzel egy kordován kötésű, piszkos könyvecskét húzott elő kebléből; az időtől, az izzadságtól és a sok fogdosástól nagyon meg volt rongálva.

Elvettem a könyvecskét s a hozzá mellékelt papírt kiterjesztve, a következő jegyzetet olvastam, öt évvel ezelőtt való kelettel: „Caselli Calisto, 40 éves, d—i születésű, vándorzenész.“ Azután az ellenjegyzések következtek a megszokott idem-mel s a rendes tollvonással a „részletes megjegyzés“ rovatában.

— Önt valóban Calixtusnak hívják, — mondám, társaimra tekintve, kik hátam mögé kerültek, hogy ők is olvashassák.

— Valóban Calisto és Caselli Calisto! — felelő Titussz. — De ezzel csak annyit tudok, mint az előbb.

— Csak lassan! — feleltem. — Tudjuk, hol született, hogy hívják és ez nektek kevés? Tovább kutatunk . . .

— Bravó! — felelt Tiberino. — Ez éppen elég, hogy megtudjuk, ki volt, miképpen lett őrt, ha ugyan nem az már régóta.

— Majd elvállik. Adatok szűlik az adatokat és az idő mindent földerit.

— Amen! — volt rá a felelet.

Bánági tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi augusztus hó 7-én.

4718. Balog Sándor és társa ellen gyujtogatás miatt.

4764. Morschauer Antal ellen lopás miatt.

Művészet, irodalom.

○ A magy. kir. operaház másora augusztus 3-tól augusztus 9-ig: Hétfő. A huzották. Ábrányiné, Vasquez, Guszalewic. Beck, Várady, Hegedűs, Dalnoki. Ney D. Kedd. Jancsi és Juliska. Babatündér. Powny, Diósyné, Beck, Valent, Kacér, Ladányi, Berts. Szerda. Bajazzók. A nappal és az éjjel. Ábrányiné, Arányi, Beck, Várady, Kiss, Müller, Carbone, Pini. Csütörtök. Faust. Diósyné, Valent, Berts, Beck, Várady, Guszalewic. Péntek. Fekete domino. Tous les trois. Ábrányiné, Gábos, Berts, Valent. Arányi, Hegedűs, Kiss, Kornay, Müller, Carbone, Pini. Szombat. Arden Énok. Viora. Vasquez, Kiss, Takáts, Müller, Pinni, Carbone. Vasárnap. A bővös vadász. Kacér, Gábos, Berts, Ladányi, Arányi, Ney D., Szendrői Dalnoki. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyula, a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. kőrszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz.

I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártzék. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvethetők a hajós utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Törvényszék.

§ Titokzatos lövések. Megirtuk annak idején lapunkban, hogy Borké János és Cövek Ábel kopácsi legényeket a kopácsi eszlőhegyen valaki meglőtte. A két legény Varasdi István ottani lakosra gyanakodott s fel is jelentette Varasdit, aki a csendőrök előtt beismerete, hogy ő lőtte meg a két legényt, de a végtárgyaláson tagadta s mert sok homályos körülmény maradt az ügyben megvilágítatlanul, ezért a kuria új végtárgyalást rendelt el s újabb tanúk kihallgatását kellett foganatosítani. A két új tanút a mai végtárgyaláson hallgatták ki s mert ezek Varasdi javára vallottak, illetve azt, hogy ők jelen se voltak a csendőrök előtti kihallgatáson s így nem is tudják, hogy Varasdit mit vallott: ezt a végtárgyalást is el kellett halasztani s most megint egy újabb végtárgyalást tűznek ki, melyre a hercegszőlői csendőrőparancsnokot és egy éjjeli őrt idéznek meg, akiknek vallomásától függ majd a vádlott további sorsa és a titokzatos lövések megvilágítása.

§ A zsáktolvaj büntetése. Dobszay Antal szigeti országúti kereskedőtől zsákokat lopott valami Bontempo Alajos nevű főr péklegény, meg két társa. Ez utóbbiak megszöktek és még ma sem kerültek meg; Bontempot azonban rendőrségünk kézrekerítette és a kir. törvényszék 15 havi börtönre ítélte. A pécsi kir. ítélőtábla az ítéletet helyben hagyván, abba a ma történt meghirdetésekor a vádlott és a kir. ügyész is belenyugodott. A büntetésből 6 hetet kitöltöttek vevén a vizsgálati fogság által a jogerős ítélet, a zsáktolvajnak még 13 hete van hátra büntetéséből, melyet a kir. ügyészség fogságában kell leülnie.

§ A meggyilkolt bányász. Tavaly okt. 25-én meggyilkolt Marocsai József bányásznak gyilkosa, özv. Marocsai Józsefné szül. Merc Franciska előtt ma hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a pécsi kir. ítélőtábla ítéletét. A kir. tábla — mint annak idején lapunk közölte is — a gyilkos asszonyra a kir. törvényszék által mért nyolc évi fegyházbüntetést 15 évi fegyházra emelte fel s abból a vizsgálati fogság által hat hónapot kitöltöttek vett. Mikor ma a férjgyilkos asszony hallotta a súlyos ítéletet, alig birt szóhoz jutni és szakadozva jelentette ki:

— Kérem alászan, felebbezek.

Felebbezett azonban terhére és hivatalból a kir. ügyész is. Most tehát az iratok a budapesti kir. Curiahoz küldetnek fel s az fogja végérvényesen megállapítani a férjgyilkos asszony büntetését.

Azután kimentünk a fogadóból. Caselli Calisto meg velünk.

Ugy látszott, hogy a szegény ember semmire sem emlékezik többé és úgy elsötétedett, mint valami Szent János-bogár, miután villanyos fényét kilövelte magából. Tartózkodás nélkül jött mellettünk, mintha régóta barátok lettünk volna s csoportban vonultunk keresztül a városon.

Titusz és Battisza házába vezettük, kik együtt laktak egy négyszobás szállásban a Julia-utcában. Egy zubbonyt, egy pár cipőt, egy inget s néhány más ruhadarabot adtunk neki s azonkívül néhány lirát és isten nevében elküldöttük.

A szegény tébolyodott nem tudta mire magyarázni ezt a bőkezűséget s karjait kiterjeszté hálája jeléül.

— Menjen csak mester, — mondtam neki — semmivel sem tartozik; valamikor fel fogom használni elbeszélését és adja Isten, hogy a kiadók éppen úgy megfizessenek érte, mint mi önnek.

XI.

Tehát én választattam meg az elbeszélés letéteményesének, én bizattam meg, hogy tudjam meg befejezését. De éppen ez a bökkenő!

Pár napra megfeledkeztem róla. Barátaimnak, kik azt kérdezték, hogy irtam-e a d—i szindikuskak, azt feleltem: igen. A levélírás végre is nem tartozott kedvenc foglalatosságaim közé!

Mikor engem a természet teremtett, az Ádám-tól kezdve minden emberrel közös jellegén kívül még ezt a parancsot oltotta belém: „Sohase írj levelet!”

*

De visszatérek a dologra.

Barátaim egy idő óta folytonosan faggattak, hogy irtam-e már a szindikuskak. S addig-addig kizoztak, kizoztak, míg végre csakugyan irtam, hogy a mi szegény vándorzenésünk felől valami felvilágosítás nyerhessek.

De D . . . község szindikuskának az én fajtámbeli nagy embernek kellett lenni, mert nem felelt.

Végre azután a vizsgálatok következtek s mi kényszerítve voltunk a „Gran Corsó”-beli egyetemet ott hagyni, hogy a Balbi-utcaiba tekintsünk be. Kérem önöket, olvasók, higgyék el, hogy a vizsgálatok után, melyekből mind az ötven dicséretesen kivackolódtunk, a szünidők következtek. Barátaim közeli és távolabbi vi-

§ Elnapolt végtárgyalások. A pécsi kir. törvényszék büntetőosztályánál a mai napra — szándékos emberölés kísérletének büntetvével vádolt Varasdi István elleni végtárgyaláson kívül — még két végtárgyalás volt kitűzve. Az egyik Horváth György ellen sikkasztás miatt; a másik Losonci József ellen hatósági közeg elleni erőszak és súlyos testi sértés miatt. Ez a két végtárgyalás is úgy járt azonban, mint a Varasdi elleni, mert új tanúk kihallgatása válván szükségessé, mindkettőt elhalasztotta újabban kitűzendő határnapra a kir. törvényszék. — Korsinek József, hosszuhetényi lakos, rágalmaság miatt állt a pécsi kir. törvényszék előtt. A végtárgyalást azonban a törvényszék elhalasztotta, mert f. hó 24 ére más vétség miatt is végtárgyalás van vádlott ellen kitűzve. Ekkor fogják a rágalmasági pert is ellene letárgyalni s így a két vétségért össz büntetést fog kapni.

§ Csődfelszámolás. A pécsi királyi törvényszék, mint csődbíróságnál, ma volt a Schmidt Sándorné szül. Müller Nina szentlőrinci vegyeskereskedő ellen mult hó 27 én elrendelt csődügyben a csődfelszámolási tárgyalás. E tárgyaláson a csőd-tömeg új tömeggondnoka, Parragh Antal dr. ügyvéd jelent már meg, kit a lemondott tömeggondnok Horváth Antal helyébe nevezett ki a csődbíróság.

Közgazdaság.

□ Az aratás Tolnában. Gyönki levelezőnk írja: A gabonafélék aratása az egész vidéken befejeztetett s hozzáfogtak a csépléshez. Az idei aratási eredmények jó középnek mondhatók, úgy minőség, mint mennyiség tekintetében. Az átlagos termés hozamok a következők: buza 9—10 mmáza, rozs 5—7, árpa 5—7, zab 8—9 mmáza holdanként. A zabos bükköny mindenütt szépen termett. A kukorica, lucerna, köles mind igen szépek, szintugy a répa és burgonya is.

TÁVIRATOK.

— Felfordulás Szécsényben.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szécsényben tegnap délelőtt a szabadelvűpártiak és a függetlenségek értekezletet tartottak, melyen határozatilag kimondták Bölöny képviselő indítványára, hogy a néppárt népbolondító tervei ellen küzdeni fognak. Délután a piacon Apponyi Géza meg akarta tartani a néppárti gyűlést, de folyton belekiabáltak a beszédébe, abcugolták s az izgatottság oly fokra hágott hogy a szolgabíró csendőrséggel feloszlatta a tömeget, mi közben három letartóztatás történt.

— Jegyzők kongresszusa.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A jegyzők orsz. kongresszusa az ünnepélyek csarnokában folyt le a kiállítási területen. A küldöttség által elhozott Perczel belügyminisztert zajos éljenzéssel fogadták. A kit Kuncze Imre elnök üdvözölt meleg szavakban. A miniszter válaszában megköszönte a védnökséget és rámutatott, hogy midőn az egész ország a koronás király-

lyal ünnepel, (Hosszas éljenzés) illik, hogy a jegyzők is méltóan ünnepeljenek. Apáink a rendi alkotmányról önként áttértek a modern parlamenti kormányformára; mi is nagy reform előtt állunk, melyet csak a jövő országgyűlés lesz hivatva megvalósítani, hiszi, hogy sikeresen. Kéri a jegyzők támogatását, hogy a közérdek mellett a jegyzőket is megóvhassa. A király éljenzése után megkezdték a tanácskozásokat.

— **Merénylet egy halott ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mult éjjel Stambulow sirja ellen dinamit-merényletet követtek el. A kereszt és vaskerítés elpusztult, a koporsó azonban sértetlen maradt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Faj-tojások

eredeti Brahma-tyukoktól darabonként 15 kr; Hollandi tyuk, egész fekete, nagy fehér bóbitával, egy tojás 25 kr; Houdans darabja 25 kr; valódi stíriai faj tojás, darabja 10 kr; ezüstös tollu páduai fajtojás darabja 30 kr; Langhans darabja 30 kr; pulyka tojás darabja 30 kr; az ezüstös tollazatu Vándortés fajból darabja 30 kr; olaszországi faj 30 kr; törpe tyuk tojás darabja 30 kr; Kochinkina darabja 25 kr; erdélyi kopassnyaku darabja 20 kr; Dorkings faj darabja 25 kr; Yokohama faj darabja 50 kr; emdeni óriási lud tojás darabja 1 frt; Peking kacs tojás darabja 20 kr; stíriai óriási kacs tojás darabja 20 kr.

Pauly Miksa
Kőszach (Stájerország.)

Tarcsa gyógyfürdő

VASMEGYÉBEN.

Glaubersó-tartalmu szénasavdus vasforrások.

A legújabb módszerek szerint berendezett pezsgő és ásványviz, valamint vasláp-fürdők. Kellemes, hűvös égalj; a kényelem minden igényeinek megfelelő olcsó lakások; a mult évben épült új „Gyógyudvar” 60 szobával ez évben megnyílik, villamvilágítás, 2 jó vendéglő, gyógyszerár, naponta kétszer zene; szép kirándulások. A női szervek bántalmái, sapkór, vérszegénység, továbbá a légzési és emésztési szervek bajai ellen kiváló orvosi tekintélyek ajánlják.

Megnyitattott május 24-én.

A megnyitástól junius 15-ig és augusztus 15-től szeptember 25-ig tetemesen olcsóbb árak. Felvilágosítással szolgál és kívánatra prospektust küld a fürdőigazgatóság. Állandó fürdőorvos Dr. Rhorer Aladár t. m. főorvos. Tarcsai Károlyforrás különösen mint óvszer járvány esetén ivóvízül ajánlható. Főraktár Budapesten Takáts Lajosnál, Kossuth Lajos-utca. Megrendelések oly városokból, hol külön raktár nem létezik, a fürdőigazgatósághoz Tarcsára intézendők. Posta- és táviróállomás helyben. Vasúti állomás Felső-Eőr, a Szombathely—Pinkafői vonalon. honnan a 30 percrenyire (5.6 km.) fekvő fürdőbe a közlekedést kényelmes bér- és társaskocsik (omnibuszok) tartják fenn; egy négyülékes bérkocsi ára 2 frt 25 kr., társaskocsin egy hely 40 kr.

200 000 kg budapesti raktáron

POLDIKOHÓ

TÉGELY ACZÉL-GYÁR

Ajánlja: keménység, szívósság és minőség egyenletessége dolgában a legjobb stajer- és angol gyártmányokat felülmúló

TÉGELY ACZÉLJÁT

(szerszámaczel) mindennemű szerszámok és műszerekre.

Különlegességek: Legkeményebb esztergakések, marókorongok, mag-nesek, dróthuzó vasak. Kész vasuti-, hord- és tekeresrugók. Kovácsolt gépalkatrészek bármely nagyságban. Mindennemű keresked. aczélok. Kőfuro-aczélok.

Központi iroda; BÉCS, I., Krugerstrasse 18.

Fiók-iroda: Lipcse, Sheffield, Milano, Prága, Zürich és Moszkva.

Iroda és dűsan felszerelt raktár: BUDAPEST, VI, Teréz-körut 12. szám.

Május 1-től fogva: GYÁR-UTCZA 20. sz.

200 000 kg budapesti raktáron

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.